

Predsedička vlády Slovenskej republiky

KANCELÁRIA NÁRODNEJ RADY SR PODATEĽNÁ		
Dátum zaevidovania: 01-07-2011		
Číslo spisu: CRD-1435-1/2011		
Listy: 1/-	Prílohy: 1/1	
RZ	ZH	LU

Bratislava 29. júna 2011
Číslo: 13298/2011

Vážený pán predsedu,

na základe poverenia vlády Slovenskej republiky Vám oznamujem, že vláda Slovenskej republiky na svojom zasadnutí 29. júna 2011 prerokovala návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Mareka Maďariča a Róberta Madeja na vydanie ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (tlač 363) a uznesením č. 427 vyslovila s návrhom **nesúhlas** z dôvodov uvedených v priloženom stanovisku vlády.

S pozdravom

Vážený pán
Richard Sulík
predseda Národnej rady Slovenskej republiky
Bratislava

Stanovisko
vlády Slovenskej republiky
k návrhu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Mareka Maďariča
a Róberta Madeja na vydanie ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava
Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov
(tlač 363)

Vláda Slovenskej republiky **nesúhlasí** s návrhom poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Mareka Maďariča a Róberta Madeja na vydanie ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (tlač 363) z nasledujúcich dôvodov:

Práva národnostných menšín a etnických skupín tvoria súčasť katalógu základných práv a slobôd, obsiahnutého v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky.

V zmysle čl. 34 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, občanom tvoriacim v Slovenskej republike národnostné menšiny alebo etnické skupiny sa zaručuje všestranný rozvoj, najmä právo spoločne s inými príslušníkmi menšiny alebo skupiny rozvíjať vlastnú kultúru, právo rozširovať a prijímať informácie v ich materinskom jazyku, združovať sa v národnostných združeniach, zakladať a udržiavať vzdelávacie a kultúrne inštitúcie. Občanom patriacim k národnostným menšinám alebo etnickým skupinám sa za podmienok ustanoveným zákonom zaručuje okrem práva na osvojenie si štátneho jazyka aj právo na vzdelanie v ich jazyku, právo používať ich jazyk v úradnom styku, právo zúčastňovať sa na riešení vecí týkajúcich sa národnostných menšín a etnických skupín.

Ústava Slovenskej republiky v čl. 34 koncipuje práva národnostných menšín na individuálnom princípe. Priznáva ich občanovi, príslušníkovi menšiny. Chráni príslušníkov menšín ako jednotlivcov, nie menšiny ako celky, autonómne subjekty práva, čo však nevylučuje spoločný výkon individuálne priznaných práv, naopak, takýto spoločný výkon výslovne v čl. 34 ods. 1 predvída. Priznanie špecifických práv sa v súlade s medzinárodným právom chápe ako primerané opatrenie prijaté s cieľom podporovať úplnú a efektívnu rovnosť medzi osobami patriacimi k národnostnej menšine a osobami patriacimi k väčšine, pričom takéto opatrenia sa nebudú pokladať za akt diskriminácie.

Je potrebné zdôrazniť, že medzinárodné právo tzv. „kolektívne práva“ nepozná a nepozná ani pojem „kolektív“. Ľudské práva majú v medzinárodnom práve všeobecne uznávaný individuálny charakter v súlade s medzinárodnými dokumentmi, ako je Všeobecná deklarácia ľudských práv (1948), Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení jeho protokolov (1950), dokumenty Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe, najmä Kodanský dokument z 29. júna 1990, a tento rešpektuje aj Ústava Slovenskej republiky. Európskym štandardom a základným referenčným rámcom aj pre ďalšie medzinárodné dokumenty je Rámcový dohovor na ochranu národnostných menšín z roku 1995, prijatý Radou Európy, ktorý v čl. 3 ods. 2 výslovne uvádza, že osoby patriace k národnostným menšinám môžu uplatňovať práva a využívať slobody vyplývajúce zo zásad zakotvených v tomto rámcovom dohovore ako individuálne, tak aj spoločne s inými.

V súlade s uvedenou argumentáciou je potrebné uviesť, že zavedenie interpretačného pravidla uvedeného v novelizačnom bode 2 návrhu ústavného zákona vo vzťahu k výkonu práv osôb patriacim k národnostným menšinám ako individuálnych základných práv môže vyvolať dojem, že vo vzťahu k ostatným základným právam priznaným Ústavou Slovenskej republiky podporuje Slovenská republika princíp kolektívnych práv. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že je rozdiel medzi kolektívnymi právami a uplatňovaním individuálnych práv spoločne s inými, najmä členmi rovnakej skupiny, kedy ide o formu kolektívneho výkonu individuálnych práv.